

От президент
Хенри Б. Айринг
Първи съветник в
Първото Президентство

Колко огромна ще бъде радостта ви

Малко радости в живота са по-големи и дълготрайни от знанието, че сте помогнали на някого да вложи в сърцето си възстановеното Евангелие на Исус Христос. Всеки член на Църквата има възможността да изпитва тази радост. При своето кръщение сме обещали, че ще бъдем свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място, където можем да се намираме, даже и до смърт, за да може да бъдем изкупени от Бога и да бъдем причислени към онези от първото възкресение, та да може да имаме вечен живот (вж. Мосия 18:9).

Всички членове получават дял от даденото на Църквата задължение – да носят Евангелието на Исус Христос на света, до края на живота си и навсякъде, където живеят. Господ го казва ясно: “Ето, аз ви изпратих да свидетелствате и да предупреждавате хората, и подобава на всеки човек, който е бил предупреден, да предупреди ближния си” (У. и З. 88:81). Пълновременните мисионери трябва да имат силата да проповядват на хората, които все още не са членове на Църквата. Членовете на Църквата трябва да имат силата да откриват хората, които Господ е подготвил да бъдат обучавани от мисионерите.

Трябва да упражняваме вярата че Господ е подготвил хора около нас, които да бъдат учени. Той знае кои са те и кога са готови; и Той може да ни отведе

до тях чрез силата на Светия Дух и да ни даде думите, с които да ги поканим да бъдат учени. Обещанието, което Господ е дал на един мисионер през 1832 г., е също обещание, което Той ни дава в задачата да открием хора, готови да бъдат учени от мисионерите: “Аз ще изпратя върху му Утешителя, Който ще го поучава за истината и за пътя, накъдето да върви. И доколкото той е верен, аз пак ще го увенчая със снопи” (У. и З. 79:2–3).

И обещанието за голямата радост на верния мисионер е и наше, когато като верни членове отдаваме сърцата си на мисионерската дейност:

“И сега, ако радостта ви е огромна за една душа, която сте довели при Мен в царството на Отца Ми, колко по-огромна ще бъде радостта ви, ако доведете много души при Мен!

Ето, вие имате Моето евангелие пред вас и Моята канара, и Моето спасение.

Поискайте от Отца в Мое име с вяра, вярвайки, че ще получите, и вие ще имате Светия Дух, Който изявява всички неща, които са целесъобразни за чедата човешки” (У. и З. 18:16–18).

В допълнение към Светия Дух, Който да ни помага да разпознаваме и каним готовите да слушат хора, Господ е призовал и обучил ръководители, които да ни водят. Чрез едно писмо с дата 28 февруари 2002 г.

Първото Президентство възлага допълнителна отговорност за мисионерската работа на епископите и районите¹. С помощта на съвета на клона или района, свещеническият изпълнителен комитет развива мисионерски план за единицата. В този план са включени предложения за това как членовете могат да открият хората, които са готови да бъдат учени от мисионерите. Има човек, който е призван като ръководител по мисионерската работа в района или клона. Този ръководител поддържа близост с пълновременните мисионери и техните проучватели.

Има множество начини, по които можете по-добре да изпълнявате личното си задължение да намирате хора, които да бъдат учени от мисионерите. Колкото по-прости са тези начини, толкова по-добри са те.

Молете се да бъдете водени от Светия Дух. Говорете с местни ръководители и мисионери, като изслушате техните предложения и им обещаете своята помощ. Насърчавайте хората, които участват заедно с вас в това дело. И с това, което говорите и правите, по всяко време бъдете свидетели, че Исус е Христос и че Бог отговаря на молитвите.

Свидетелствам, че Светият Дух ще ви отведе до хората, които търсят истината, ако се молите и действате за такова ръководство. От опит знам, че вашата радост с хората, които избират да вложат Евангелието в сърцата си и устоят с вяра, ще бъде трайна.

БЕЛЕЖКА

1. Вж. "News of the Church: Ward and Branch Missionary Work Emphasized", *Liahona*, авг. 2002 г., стр. 4.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

- *Преподаването – няма по-велико призоваване* ни упътва да насърчаваме хората, на които преподаваме, да живеят според принципите, които са научили (вж. стр. 159). Когато сте със семейството, бихте могли да посочите благословиите на мисионерската работа, споменати от президент Айринг и, ако почувствате подтик за това, можете да поканите семейството да си постави цели за споделяне на Евангелието.
- Бихте могли да проведете "мозъчна атака" (скорошно мислене) със семейството в търсене на начини за споделяне на Евангелието, като вземете

под внимание съвета на президент Айринг, "Колкото по-прости са тези начини, толкова по-добри са те". За да научите повече за "скорошното мислене" вж. *Преподаването – няма по-голямо призоваване*, стр. 160.

МЛАДЕЖИ

Многото мисионери в моя живот

От Елизабет С. Стайлс

Първата неделя, когато отидох на Църква с мисионерите, разпознах хора, с които бях израснала, мои съседи. Видях една от най-добрите ми приятелки в училище, секретарките от началното училище и от гимназията, едно момиче, с което преди време не бях особено мила, дори едно момче, което някога харесвах.

Всеки от тях имаше трайно влияние върху мен. Най-добрата ми приятелка беше една много почтена млада жена и заради нея избрах да продължа да се интересувам от Църквата. Секретарките, които ме познаваха от училище, ми помогнаха да разбера, че съм важна. Научих за богоподобната обич и милосърдието от младата жена, която ме прегърна, въпреки моето далеч не мило държание към нея. Момчето, което бях харесвала, ми даде такъв добър пример, че видях неговата светлина и исках да бъда около него.

Тези преживявания ми помогнаха да науча, че дори преди да се запозная с мисионерите, Небесният Отец ме е подготвял да приема Евангелието чрез хора, които е поставял около мен. От тях научих, че малките ни постъпки могат да имат големи последствия. И най-важното – научих, че мисионерската работа започва от мен.

ДЕЦА

Евангелието – дар за споделяне

Думата *Евангелие* означава всички учения и обреди, които са ни дадени от Исус Христос и Неговите пророци. Евангелието е като кошница, пълна с дарове от Небесния Отец. Можете да помагате при раздаването на тези дарове на други хора. С кого бихте могли да споделите дара на Евангелието?

Прочетете следните пасаж и направете списък с някои от даровете, включени в Евангелието, или ги нарисуйте.

1. Яковово 5:14–15
2. Мосия 16:6–7
3. 3 Нефи 18:1--10

4. У. и З. 20:72–73
5. У. и З. 33:16
6. У. и З. 89:4, 18–21
7. У. и З. 132:46
8. У. и З. 137:10
9. У. и З. 138:32–34

Вяра • Семейство • Взаимопомощ

Възстановяване на всички неща

Изучете този материал и, ако е уместно, го обсъдете с посетените от вас сестри. Използвайте въпросите, за да помогнете в укрепването на сестрите и за да превърнете Обществото за взаимопомощ в активна част от собствения си живот.

Пророкът Джозеф Смит организира Обществото за взаимопомощ като съществена част от Църквата. Като президентство ние се надяваме, че можем да ви помогнем да разберете защо Обществото за взаимопомощ играе важна роля в живота ви.

От Новия завет знаем за жени, които показвали вяра в Исус Христос и участвали в Неговото дело. Лука 10:39 разказва за Мария, която “седна при нозете на Господа и слушаше словото Му”. В Иоана 11:27 Марта дава свидетелство за Христос: “Каза Му: Да Господи, вярвам, че Ти си Христос, Божият Син, Който има да дойде на света”. В Деянията 9:36, 39 се споменава за “една последователка на име Тавита ... (която) вършеше много добри дела. ... и всичките вдовици стояха ... и показваха многото ризи и дрехи, които правеше (тя)”. Фива, спомената в Римляните 16:1–2, била “служителка на Църквата” и “помагала на мнозина”.

Тези образци на вяра, свидетелство и служба продължили в Църквата от последните дни и били официално установени с организирането на Обществото за взаимопомощ. Джули Б. Бек, обща президентка на Обществото за взаимопомощ, учи: “Точно

както в новозаветни дни Спасителят кани Мария и Марта да участват в Неговото дело, жените от тази диспенсация имат официалната задача да участват в Господното дело. ... Организирането на Обществото за взаимопомощ през 1842 г. мобилизира колективната сила на жените и техните специфични задачи да изграждат Господното царство”¹.

Ние реализираме нашето дело, като се съсредоточаваме върху целите на Обществото за взаимопомощ: да увеличаваме своята вяра и лична праведност, да укрепваме семейства и домове и да издирваме и помагаме на хора в нужда.

Свидетелствам, че Обществото за взаимопомощ е било божествено създадено, за да помага в делото на спасението. Всяка сестра от Обществото за взаимопомощ има важна роля в реализацията на това свято дело.

Силвия Е. Олред, първа съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ.

От Писанията

Иоил 2:28–29; Лука 10:38–42; Ефесяните 1:10

От нашата история

Сестра Джули Б. Бек учи, “знаем чрез Пророка Джозеф Смит,

че Обществото за взаимопомощ представлява основна част от възстановяването”². Процесът на възстановяване започва с Първото видение и продължава “ред по ред, правило след правило” (У. и З. 98:12). Когато Обществото за взаимопомощ е официално организирано на 17 март 1842 г., Пророкът учил жените за тяхната важна роля във възстановената Църква. Той казва, “Организирането на Църквата не бе свършено, докато не бяха организирани така жените”³.

БЕЛЕЖКИ

1. Джули Б. Бек, “Изпълнение целта на Обществото за взаимопомощ”, *Лиакхона*, ноем. 2008 г., стр. 108.
2. Джули Б. Бек, “Изпълнение целта на Обществото за взаимопомощ”, стр. 108.
3. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., стр. 481.

Какво мога да направя?

1. Каква помощ ще предоставя на моите сестри този месец, която да даде пример за вярата на жените последователки на Исус Христос?
2. Кое учение на възстановеното Евангелие ще изучавам, за да укрепя своето свидетелство през този месец?

За повече информация посетете www.reliefsociety.lds.org.